

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek și N. von Lingen, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Française des jeux (Boulogne-Billancourt, France) și Groupe Lucien Barrière (Paris, Franța) (reprezentanți: D. Théophile și P. Mèle, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 3333 a Comisiei din 21 mai 2010 prin care a fost declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) concentrarea între întreprinderi prin intermediul căreia Française des jeux și Groupe Lucien Barrière dobândesc controlul comun al întreprinderii Newco (cazul COMP/M.5786 — Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Groupe Partouche suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cele efectuate de Comisia Europeană, de Française des jeux și de Groupe Lucien Barrière.

(¹) JO C 274, 9.10.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 ianuarie 2012 — Henkel și Henkel France/Comisia

(Cauza T-607/11 R)

(„Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei prin care se refuză transmiterea unor documente unei autorități naționale în domeniul concurenței — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nerespectarea cerințelor de formă — Lipsa caracterului provizoriu al măsurilor solicitate — Inadmisibilitate”)

(2012/C 80/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Germania) și Henkel France (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentanți: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet și É. Paroche, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și P. J. O. Van Nuffel, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii privind Decizia Comisiei din 30 septembrie 2011 (cazul COMP/39.579 — Detergenți pentru uz casnic — și cazul 09/0007 F) prin care se respinge cererea autorității franceze în domeniul concurenței a-i transmite, în cadrul cazului 09/0007 F referitor la sectorul francez al detergenților, mai multe documente depuse în cauza COMP/39.579

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 ianuarie 2012 — Euris Consult/Parlamentul European

(Cauza T-637/11 R)

(„Măsuri provizorii — Contract de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Servicii de traducere în malteză — Respingerea ofertei unui ofertant — Modalități de comunicare — Cerere de suspendare a executării — Pierderea unei șanse — Lipsa unui prejudiciu grav și ireparabil — Lipsa urgenței”)

(2012/C 80/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (reprezentant: F. Moyses, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: L. Darie și F. Poilvache, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziei Parlamentului European din 18 octombrie 2011, adoptate în cadrul procedurii de cerere de ofertă (MT/2011/EU) referitoare la furnizarea de servicii de traducere în limba malteză (JO S 56-090372) și prin care s-a respins la deschidere oferta depusă de reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2011 — TV2/Danmark/Comisia

(Cauza T-674/11)

(2012/C 80/34)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: TV2/Danmark A/S (Odense, Danemarca) (reprezentant: O. Koktvedgaard)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Cu titlu principal, anularea Deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/2003) în favoarea TV2/Danmark, în măsura în care prin aceasta s-a constatat că măsurile investigate constituiau ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE [considerentele (101) și (153) și primul paragraf al concluziilor deciziei].
- Cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/2003) în favoarea TV2/Danmark, în măsura în care prin aceasta s-a constatat că:
 - toate măsurile investigate constituiau un ajutor nou, care era, așadar, supus obligației de notificare [considerentul (154) și primul paragraf al concluziilor deciziei];
 - taxele de licență, care în anii 1997-2002 au fost transferate regiunilor prin intermediul TV2, constituiau ajutoare de stat în favoarea TV2 [considerentul (194) al deciziei] și
 - veniturile din publicitate, care în anii 1995 și 1996 și la momentul încetării funcționării Fondului TV2 în 1997, au fost transferate de la Fondul TV2 la TV2, constituiau ajutoare de stat în favoarea TV2 [considerentele (90), (92), (193) și (195) și tabelul I din decizie].

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta afirmă că decizia atacată contravine articolului 107 alineatul (1) TFUE, articolului 14 TFUE și Protocolului de la Amsterdam. Reclamanta arată că:

- aceasta nu a primit un ajutor de stat, întrucât măsurile investigate nu au favorizat TV2/Danmark în sensul articolului 107 TFUE, ci constituiau o simplă compensare pentru serviciile publice furnizate de TV2/Danmark. Reclamanta susține că Comisia nu a aplicat condițiile stabilite prin Hotărârea Altmark potrivit spiritului și scopului lor și a considerat în mod eronat că nu erau îndeplinite a doua și a patra condiție din Hotărârea Altmark.
- pretinsul ajutor în favoarea TV2/Danmark sub forma unor taxe de licență și a unor scutiri de impozit pe societăți nu era un ajutor nou în sensul Regulamentului nr. 659/1999 (¹), întrucât acele măsuri erau anterioare aderării Danemarcei la UE;
- taxele de licență care au fost transferate regiunilor prin intermediul TV2/Danmark din 1997 până în 2002 nu pot fi calificate drept ajutor de stat în favoarea TV2/Danmark, întrucât TV2/Danmark nu era beneficiarul efectiv al acelor fonduri și

- fondurile care au fost transferate de la TV2 Reklame A/S la TV2/Danmark prin Fondul TV2, provenite din vânzarea de mesaje publicitare, nu constituiau ajutoare de stat, întrucât acestea reprezentau plata către TV2/Danmark pentru transmiterea de mesaje publicitare prin rețeaua sa de televiziune.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a [articolului 108 TFUE] (JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 2 ianuarie 2012 — Franța/Comisia

(Cauza T-1/12)

(2012/C 80/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și J. Gstalter, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 7808 final din 24 octombrie 2011 prin care Comisia a declarat incompatibile cu piața internă ajutoarele pentru restructurare pe care autoritățile franceze intenționează să le acorde în favoarea SeaFrance SA sub forma unei majorări de capital și a unor împrumuturi acordate de SNCF către SeaFrance.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o nerespectare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE întrucât Comisia a considerat că pertinenta celor două împrumuturi pe care SNCF intenționează să le acorde trebuia să fie apreciată împreună cu ajutorul pentru salvare și pentru restructurare. Acest motiv se împarte în două aspecte întemeiate:

- pe de o parte, pe faptul că Comisia ar fi interpretat în mod eronat Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 1998, BP Chemicals/Comisia (T-11/95, Rec., p. II-3235), și